

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԿԱԴԵՄԻԱՅԻ

ԱՐՎԵՍՏԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՍԵԿՏՈՐԻՄ

Սովորական Հայոստանի արևել-
լագետների աշխատանքները միա-
վորող գիտական այս կենտրոնը
1964-ի հոկտեմբեր ամսվին բարու-
թեց իր գոյության վեց տարբեն։
Անդամական կազմը պահպան

Սկսութիւն աշխատանքներն արդյունաբար արժանացել են որոշ ուշագրության ու միայն մեր երկրում, այլև և ար-

տասահմանում։ Ի՞նդհանուրը դրական և բարեկամական վերաբերմունքից բացի, հնչել են նաև ձայներ, որոնք ոչ այնքան հիմնավորված, հայտարարում են, որ Հայտասանում արևելագիտական կենտրոնը ուշ է սաեղծվել «թեև մեր հայրենիքին մոռիկ արևելյան երկրների պատմությանն ու կյանքին իրավղիկ որակյալ մասնագետները անպայման կային, բարձր մակարդակի կազմակերպված արևելագիտությունը նշկարցած ինչպես սովորաբար, այս անգամ էլ ինարկի, մեղքը զցվում է Մոռկվայի վրա Կակայն նման հայտարարությունները անհիմն են ոչ միայն ըստ էության, այլև տրամաբանական տեսակետից։ Հիշենք, որ հայ ժողովրդի հազարամյա պատմությունն մեջ Գրտությունների ակադեմի բան ստեղծվել է միայն 1942 թվականին, իր անհրաժեշտ հայագիտական կենտրոններով, որոնց գրկում կամաց-կամաց անել է բուն արևելագետների ժամանակակից սերունդը։ Մասնավորապես ուղղում ենք նշել, որ երբ 1958 թվականին կազմակերպվեց սեկտորը, նրա 17 գիտական աշխատավորից միայն 10 ունեին թեկնածուի գիտական աստիճան և չկար ոչ մի դոկտոր։ Անցած աարիների ընթացքում սեկտորը անել է երկու ե

կես անգամ, ստեղծվել է մաս 50
հոգիանոց մի կուլեկտիվ, որի կեսը
գիտությունների դոկտորներ ու
թեկնածուներ են:

Շաբանակելով հայ արևելագի-
տության բազմադարյան տրադի-

յի անմերը սեկտորի աշխատակիցները մեծապույն ուշադրությամբ և հետաքրքրությամբ ուսումնասիրում են Արևելքի հարևանան ժաղովագույնների նոր և նորագույն ըլլրաֆանների պատմությունը, տնտեսության ու մշակույթի զարգացման ուղիները և օրինաչափությունները Ուսումնասիրի արցերը ամփոփվել և հրատարակվել են սեկտորի լույս բնծայած ավելի քան 25 աշխատություններում :

Ճագործության արդյունք են հանդիսանանաւմ «Արևելագիտական ժողովածառիք» երկու հաստոքները, որոնք կազմված են մշակվող թեմաներից առանվաճ կարևորագույն մասերից կամ ինքնուրույն գիտական հոդվածներից և նվիրված Մերձավոր ու Միջին Արևելքի երկրների պատմության ու քաղաքականության

Հայութական ուղարկութեան

Հրատարակված գրքուրը արտացոլում են սեկուրի բոլոր բաժինների՝ թուրքագիտական, իրանագիտական, քրդագիտական և արաբական երկրների մշակած թեմաները։ Այսպես, լույս են տեսել Արամ Սաֆրանտյանի կաղմած «Թուրքական աղբյուրները Հայաստանի, հայէրի և անդրկովկանայան մյուս ժողովուրդների մասին» քառահատոր ժաղավածուրի երկու հատորները, որտեղ հեղինակը, հայ պատմագրության մեջ առաջին անդամ, թարգմանաբար տալիս է 16—19 դարերի թուրք պատմագրերի և մտածողների աշխատություններից ամբողջական հատվածներ հայ և հարեւան ժաղովուրդների պատմության վերաբերյալ նյութերից։ Սա մի կարեվոր աղբյուր է, որը մինչև հիմա հնարաբուրություն չեն ունեցել օգտագործելու հայ պատմաբաններն ու գիտնականները։ Լույս տեսավ նման բնույթի մեկ գիրք ևս՝ Ա. Սաֆրանտյանի և Մ. Զուլյամինի կաղմած «Օսմանյան օրենքները Արևմտյան Հայաստանում» (16—17-րդ դդ. կանունամիններ) խորագրով ժաղավածուն։

Պատմաբանը և մասսայական ըն-

թե քրցողը գրքից կքաղին կարեւոր
տեղեկություններ Արևմտյան Հա-
յաստանի հիշյալ դարերի սոցիալ-
տնտեսական դրության, օսմանյան
ռազմավիճուպալական պետության կու-
տարած անարգել բռնությանների
ու ձնչումների, գյուղացիության
իրավական վիճակի, ինչպես և հո-
գատիրության հետ կապված բազմա-
թիվ այլ հարցերի մասին:

ազգատագրական և բանվորական շարժման պատմության պրոբլեմի գծով վերջին տարիների ընթացքում մշակվել և մշակվում են մի շարք կարևոր թեմաներ, ինչպիսիք են. Ազգային բուրժուազիայի դերը իմպերիալիզմի դեմ մղված պայքարում հանուն Արևելքի ժողովուրդների անկախության, քրիստոնեական ազգային-ազգատագրական շարժումները իրագում երկրորդ համաշխային պատերազմից հետո, Հայկական աղբյուրներները արտաքանական ազգատագրական շարժումների մասին 1904—1914 թթ., Թուրքիայի ազգային փոքրամասնությունների ազգատագրական շարժումները երիտթուրքական ուսուցչությայի տա-

բենիքին, Ուսուլյուցիարի զերելքը
Սիրիոյում 1934—1936 թթ. բան-
գործական չարժումները կիրանանում

երկրորդ համաշխարհային պատես-
ռացմից հետո և այլ թիվանիք:

ան ՀՈՎՀԱՆՆԵՍ ԻՆՁԻԿԹԱՆ
Թական գիտությունների
դոկտոր

ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ԱԿԱԴԵՄԻԱՅԻ ԱՐՎԵՏԱԳԻՏՈՒԹՅԱՆ ՍԵԿՏՈՐԻՄ

(Տար. Խախոսը թիվ 19 էլ. և լեռն.)

Անկոսրը գիտայինառակի հցները
և շահիլ են նաև մի շարք թիւնա-
կութեր՝ կապաված արևմտյան առաջ-
բարձրաների թիւնակութեալանական քա-
ռապարագնուության պատմության
հետ, ինչպես օրինակ «Արևմտյա-
կանական մանուկութեալանական» է քա-
ռապարագնուության մեջ, «ԱՄ-Եր-
արաբական» առանձին քառականական

Հաստիկ և առաջնախթիք թվ յան
առարկան է պարզել ենաւ Սովորաց-
առ թագավորական հարաբերությունների
առարկը է համապատասխան պատասխան թվ յանը:
Այդ գծով բարձրացնելու հմ օրինակ
և վեճական թագավորական հարաբերու-
թյունները 1925-1936 թթ. են:
և վեճական թագավորական հարաբերու-
թյունների պատասխան թյան հակագի-

առաջն լուսաբանութե՛ք ժամանակա-
կից թուրք պատմագրության մեջ՝
ուղարկելու վեցամյակը:

Դաստիարակության պատմական գործառնությունները՝ «Հայոց պատմական գործառնություններ» և «Հայոց պատմական գործառնությունները 19-րդ դարում» գործառքների համար պատճենաբառ է:

ըր և ն պանց զերը ն բրկիք քաղաք կան կյանքում»:

ի երկրներու տաղասով ապաբար փայտակին թռքարանամատ թյալների վիճակին և պատասխան թյան հարցին՝ Դաշտակից կատարել է թվականը՝ Ազգային փոքրացմանուն թյանների վիճակը Թռքարթայում՝ Հայկական գետներատառական շարժումները Արարատին Աղասի անձագակում՝ աշխատանք թյանները։
Սկսում է ի դիմութապահութեան

Քրդագիտության գծով մշակվել են նաև ազգագրական և բանահյուսական բնույթի թեմաները, դրանց ցցից են՝ «Հայ և քառարդ ժողովությունների բարեկամության արագացումը»

բանական լուսաւոր թիվը առ մեջ՝ 7, Դրա բանական լուսաւոր թիվը առ մեջ՝ 6, բայտա-
տան գրդական և բայթը ըստ աշխա-
տանքի, ըստ թիվական և սեփակ ժամանեց,
Ազգագործական հարաբերություններ-
ությունների մասու, ինքնարարությունը աշ-
խատակ թիւնների ըց Համար կ սկսած մ-
ասակի թիւններ են արժանանալ քարո-
յալ գրդական ծաղման և ձևավորման
անցը, ինչպատճ նաև՝ «քարոյ» աշ-
խատական թիվական մասնակցություն-
ություն Սովորական Հայոսասանում գոյա-
կա են սոցիալական վերաբերության գոր-
ծառություններ են արաբական

Տասերեն և պարսկակիցներն աշակերտն ըստ
առանձնանքու, յուրաքանչյուրը բաղ-
ացած է 30 հարաբ սառցիք:

բուլ Ֆիլայիկ և Իրն Շատատիկ
անդեկառ թաւունն ը լ, Հայաստանի,
Հայերի և հարևան ժողովուրդների
մասին:

Իրավում ծագալի ապահով քայլական են բարձրացնելու համար՝ ապահով առաջական ապահով քայլական է նվիրված ապահով ապահով ապահով քայլական ապահով ապահով քայլական չափանիշը՝ սահմանադրության 1945—1960 թթ.՝ սահմանադրությանը, որը լրաց անհաղության մեջ է գտնվում:

Ουακαρέρι ο ρωτηρεών ή παπαγούλ
ρουτρη φορητήρα τη φωτισμό του θρησκεύματος
διαποριαίων, από την εγκατάσταση της θρησκείας
και την αναπατήση της στην παραδοσιακή γλώσσα.
Οι παπαγάλοι γεννιούνται σε διάφορες περιοχές της Ελλάς,
από την Κρήτη μέχρι την Μακεδονία, αλλά και στην Αιγαίο.
Οι παπαγάλοι της Ελλάς είναι ιδιαίτερα παραδοσιακοί,
από την έντονη χρήση της φωνής στην επαφή με την άλλη
θρησκευτική παραδοσία, μέχρι την αποτελεσματική χρήση
της φωνής στην επαφή με την άλλη θρησκευτική παραδοσία.

Արևելքի երկրներում հայկական գաղութների պատմությունները սեկուլար պահապահություն է մշակել: «Հաւ-

սպառագությունների հրատարակությանը, մի գործ, որը սեկտորն արդեն սկսել է և ապելի լայն ծառայություն կարունակի հնգամյակի սահմանաբանությանը:

Գիտական հասպերի Անուագա լայ-
նացածը, գովակնաւություն աղելի
կանոնավոր փոխանակությունը Առ-
աջական Սլուժքան և արտասահ-
ման աշխատ երթևորության արևելաց լայ-
նացածը ու առանձին դիմունների
կինտրոնների ու առանձին դիմուն-
ների համար կողմէն Հայաստանի